

rede paa næste Rigsdag, tør vente et Lovforslag, der gaar ud paa, at Naturalindkvarteringen ikke længere kommer til at paahvile Kjøbstæderne, men ordnes som andre Statsudgifter (Ja! Ja!) Derhos tillader jeg mig endvidere til Regeringens Opmærksomhed at anbefale de Punkter, som ved nærværende Sags Behandling i Særdeleshed ere af Bigtighed for Byerne, navnlig for de bekvarterede, nemlig at de erholde den i Motiverne til Lovudkastet tilfagte saakaldte fulde Erstatning overeensstemmende med Forordningen af 15de November 1816, og at de endvidere erholde den i Motiverne nævnte Erstatning for de Præstationer, de have at udrede i Overensstemmelse med nysnævnte Forordnings § 28, og som i de senere Aar for en stor Deel ere dem erstattede.

Endelig er det af Bigtighed for flere af de Kjøbstæder, der ere bekvarterede, at de blive berettigede til den i Udvalgets Betænkning omhandlede Liquidation, og det vil upaatvileligt være disse Kjøbstæder saare magtpaaliggende, om Regeringen maatte kunne udtale sig noget bestemt om dette Punkt, end vi nys hørte af den høitagtede Indenrigsminister, saameget mere, som det synes at ligge i Sagens Natur, at Communer, der skulle gjøre Indbetalinger af visse Summer til Statskassen, og igjen modtage Godtgjørelse for bestemte Præstationer, maae vente, at det tilstedes dem at liquidere, da de i modsat Tilfælde maae ligge langt større Beløb paa Indvaanerne end de ellers vilde være nødte til.

Hvad de ubekvarterede Kjøbstæder angaar, maa jeg tilstaae, at det gjør mig ondt at see, at deres Byrder ikke ubetydeligt ville forøges, naar nærværende Forslag ophøies til Lov, og uagtet nogle Kjøbstæder, nemlig de bekvarterede, ville vinde Noget paa de øvriges Beføstning, vilde det have været mig, og jeg tør siige flere Rigsdagsmænd, behageligt, om dette Forhold kunde have været anderledes. Imidlertid troer jeg, at de mindre Kjøbstæder nok kunne troste sig deels ved det Afdrag, de erholde i Overensstemmelse med Lovforslagets § 4 for deres Hartkorn og deels ved den Betragtning, at denne Tilstand vistnok ikke længe vil vedvare i den Skikkelse, det faaar ved Loven,

idet Stemningen for at Indkvarteringen i natura skal overtages af Statskassen er saa almindelig, at Regeringen i Overbeviisningen om den Understøttelse, den vil møde paa begge Thing, vil føle sig dobbelt opfordret til, saasnart som muligt, at fremlægge et Lovforslag desangaaende.

Sidenius: Der har i afsvigte Aar, da den grundlovgivende Rigsforsamling var beskæftiget med Ordningen af Repræsentationen og Valgloven for samtlige Statsdele, yttret sig i Kjøbstæderne en almindelig Frygt for, at deres Interesser, fordi der i Grundlovudkastet ikke var tilstaaet dem nogen særlig Repræsentation, ikke skulde blive saaledes iagttagne, som de troede med Billighed at kunne vente, og denne Frygt udtalte sig i talrige Petitioner, jeg troer næsten fra alle Rigeets Kjøbstæder, der i den Tid indkom til Forsamlingen. Jeg hørte ikke dengang til deres Tal, som kunde stemme for en Klasserepræsentation; thi deels kunde jeg indsee, at den Repræsentation, Kjøbstæderne med Billighed kunde vente sig, ikke kunde blive saa talrig, at deri vilde være nogen særdeles Sikkerhed for deres Interesser, deels har jeg altid været en Hader af Klassevalg, fordi de stillede forskellige Statsklasser i fjendelig Opposition mod hinanden. Det har imidlertid gjort mig meget ondt at see af det nu foreliggende Lovforslag, at den Frygt, som allerede dengang yttrede sig, nu maaskee kunde synes at blive retfærdiggjort, idet ikke alene et temmelig betydeligt større Skattebeløb vil komme til at hvile paa en stor Deel af de mindre Kjøbstæder, men ogsaa, at dette hidrører fra Indkvarteringskassen, en Skat, hvorom det var den almindelige Mening i Kjøbstæderne, at, naar Fritagelse for Værnepligten ophørte, maatte Indkvarteringskassen blive en almindelig Statsbyrde; og, om jeg end paa ingen Maade vil paastaae, at der mellem disse Sager existerer nogen nødvendig Sammenhæng, troer jeg dog, at Enhver maa finde det billigt, at ligesaa lidt som Værnepligten alene bør paahvile Landet, ligesaa lidt bør Indkvarteringsbyrden alene paahvile Kjøbstæderne. Jeg indseer nu vel, at denne Sags Ordning neppe vil kunne skee denne gang, da der sandsynligviis kun er meget kort Tid tilbage for denne Forsamling;